Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

eum. Arbuscula ū quā apphendebat p̄ modicū erat crudendū pedes sup lubricam ⁊ infidelē basem stauerat. Et tantū ac talium malorū oblitus. se ipm dulcedini illū modici mellis tradidit.

Hec similitudo ē illorū q̄ seductorū p̄sentis seculi adhesierunt. Cui⁹ expositionē mox ducā t̄. Vnicornis q̄dē figurā tenet mortis. que semp p̄sequit ⁊ cōphendere ꝗsiderat genū humanū. Bestiarū ū mundus ē ipse plen⁹ amīb⁹ malis. ⁊ mortifers laqueis. Arbuscula autē que adnob; muribus incessanter incidebatur quā apphendim̄ utq; unus cuiq; nr̄m mensura ē que cōsumit̄ ⁊ diminuit̄ phoras diei ⁊ noctis ⁊ incisionē paulatim appropinquat. Quatuor ū aspides. dr. uīī. fragilib⁹ ⁊ instabilib; elementis cōstitutionē humani corporis significant. Quib⁹ mordinatis ⁊ cōturbatis corporis cōpago dissoluit̄. Cum his ⁊ ignitus ille atq; crudelissim⁹ draco tribulē figurat uenīē infēn cupiens suscipere eos q̄ p̄sentis delectationes sibi mutq; p̄ponē bonis. Stilla ū mellis dulcedinem significat delectationū mundi. p quā seductor ille suos amicos ñ sinit p̄p̄am p̄uidere salutem.

Hac ḡ iosaphat ualde libenter suscepta parabola ait. Quā uer⁹ ē iste sermo ⁊ quā bōne coaptatus. Hequeso pigteris tales semp in ty pos subrogare ut sciam diligēt̄ q̄lis ē p̄sens uita ura. ⁊ quox amicis suis auctor sit malorū.

Senex ū ait. Rursus similis sūt amatores secularū delectationū ⁊ q̄ hax dulcedine illecuntur. atq; futuris ⁊ stabilib⁹ fluida ⁊ fragilia p̄ferunt bonis qui tres amicos habent. quox quidē duos p̄cordialē ⁊ affectuose honorabat ac uehementē ex. carnale afficiebatur usq; ad mortē p̄ipsis agonizans. ⁊ p̄iuari desideans. Adūsus ū tertiū multo ferebatur despectu. neq; honore neq; decenti eum aliqn̄ gratificans dilectione. ñ modicā q̄dā ⁊ exiguam adeum simulans amicitiā. Venerūt ḡ die q̄dā tribules q̄dam ac p̄ripui mulcī festinantes. seelitate multa ad imperatorē he ducere. rōnem. reddituruum p̄debito x. milia talentox. Coartatus ū ille. querebat ad uto res sibi adsubuenen dum intribuli rationis posicione. apud regem. Currens ḡ ad p̄mum suū. ⁊ p̄atus omnib⁹ ⁊ carissimū amicum. dixit ei. Amice nostī quom̄ semp anima mea p̄ te posui. Nunc auxilio tuo indigeo. detinente me necessitate. Quom̄ ḡ premuris in nūc auxiliari. Et que ap̄te reposita in spes dilectissime. Respondens ḡ homo ille ait. Non sum amic⁹ tuus homo. neq; scio q̄s sis. Habeo enī alios amicos. cū q̄b; oportet me hodie letari. ⁊ amicos istos aūū possideo. Preheo ecce tū ubi cuiriola duo. ut habeas ea inuia qua ambulas. q̄ tū nichil t̄ pdeuim. ⁊ nullā aliam spem ame p̄stoleris. Hec audiens ille. ⁊ diffidens de auxilio. qd̄ spauerat ab eo. ad sedīn p̄ecit amicū. Cui ⁊ ait. Recordare amice quantū ame recepisti honoris ⁊ grē. hodie ū in tribulatione currens. ⁊ adūsitatem maximā auxiliatore op⁹ habeo. Quantū ū uales in subuenire. nūc iudica in. Ille ū ait. Non uacat in hodie. ut te cum subeā agonem. Cuius enī ⁊ ego ac sollicitudinibus ꝗcūdor. ⁊ in tribulatione sum. Hodie tū tertū ꝗgam. quā usq ñ sit t̄ p̄futurū. ⁊ statim domū reuersus p̄p̄ris uacabo negotiis. Varius ḡ manib⁹ hoinde reuersus. ⁊ undiq; destructus. lamentabatur se ipm deuana spe ingtox suox amicox ⁊ de innumbus laboribus q̄s pllox sustinuit dilectione. Et quia ad tertiū amicū de quo ñquā curam habuit. nec socū letitie siue adiuocauit. ⁊ ait adeū. cōfuso ⁊ mīram multu demisso. Non habo os loquendi ad te. Cognosco enī diligēt̄ q̄ nūq; t̄ bene feci. nō amicabilit̄ erga te me habui. Sed; qm̄ adūsitas apphedit me durissima ⁊ nullā [illegible] spem salutis inceteris amicis meis [illegible] reperi. uenio ad te rogans sie t̄ possibi [illegible] le q̄d liber auxilii [illegible] uel modicū impendere ne tardes me mox cre. ū a [illegible] ignorantie mee. Tunc ille respondit ei hilari ac sereno uultu. Certe amicū meū carissimū cōfiteor te esse. ⁊ modici tui illi⁹ beneficii ñ immemor. cū usura tribuam t̄. Ne timeas ḡ. neq; formides. Ego enī p̄ceptā te. ego intercedā pte. apud regem. ⁊ ñ tulam te in manib; inimicox mox. Confide ḡ dilectissime. ⁊ ne tristeris. Tunc cōpūctus ille cū lacrimis dicebat. heu m̄ qd̄ p̄us lamentabar aut qd̄ pocius plangam. Vanum affectum meū repphendā quē iugus ait. ⁊ falsis exhibuit amicis. an amicum meā plangā. quia huic ū ⁊ germano meo amico nullā ostendi familiaritatem. Osaphat aut̄ ⁊ istum cū admiratione sermonem suscipiens. exposicionem requirebat.

38